

mænd ved Forespørgsel om, hvorvidt man fik en Meddelelse derom, havde svaret: Nei, dertil havde de ingen Forpligtelse ved Lovgivningen; saaledes gjorde man i det Mindste i Sorø. Det er dog vistnok formelt taget rigtigst, at ethvert Valg begynder med, at Valgdirecteuren oplæser det aabne Brev for Vælgerne og kundgør, at det er i Medhold deraf, at han foretager Valg. Jeg skulde derfor antage, at der maatte indskydes en Bestemmelse et Sted i Loven om, at det er Regeringens Sag at tilstille den paagjældende Communalbestyrelses Formand paa Valgstedet Exemplarer af det aabne Brev. — Det næste Punkt, som jeg vil omtale, er den Fremgangsmaade, Loven foreskriver ved Paakjendelse af Indsigelser imod en Mand's Valgret. Jeg troer da, at § 14 ikke er tilstrækkelig tydelig. Der kan vistnok efterlades Tvivl om, hvorvidt dens Affattelse er formelt rigtig; der siges nemlig blot, at Indsigelser imod Valget skulle paakjendes af Communalbestyrelsen i et offentligt Møde, og det er først af den følgende Deel af Paragraphen, at man kan see, at der skal foretages en Behandling af Spørgsmaalets Realitet, førend Kjendelsen affiges. Men den Anke, som jeg har imod Bestemmelsen i § 14, er, at der ikke fastsættes nogen Frist, inden hvilken Klageren og den Tilstalte — om jeg tør bruge dette Udtryk — skulle tilfiges. Paragraphen siger, at der kan føres Vidner, men skal man tage Vidner med eller forshne sig med Documenter, indeholder Paragraphen ikke den hertil fornødne Tidfrist. Min Mening er derfor den, at det til en Fuldstændiggjørelse af Bestemmelsen maatte fastsættes, at der skulde gives den, imod hvem Indsigelse er nedlagt, Tid til at forberede sig. En lignende Bestemmelse staaer et andet Sted; nemlig i § 61, at, naar der er reist Spørgsmaal om, hvorvidt Noget med Føie er optagen paa Valglisten over de Høistbestattede, skal han have tre Dages Barfæl, inden der kan falde Kjendelse om en saadan Strid. Jeg troer saaledes, at der her i § 61 ligger en Udtalelse for, at der er en Mangel ved de øvrige Paragrapher, som angaa Afgjørelse af Klager imod Valgret. I § 20 siges der, at, naar der er affagt en Kjendelse om en Mand's Valgret, kan den kun ap-

pelleres af Den, hvem Valgretten er nægtet. Men nu skulde jeg dog troe, at, naar en tidligere Paragraph i Loven giver mig Ret til at klage over, at en anden Mand har Valgret, og jeg taber Sagen ved Communalbestyrelsens Kjendelse, maatte ogsaa jeg være berettiget til at appellere denne Kjendelse. Jeg troer derfor, at Loven vil trænge til den Udvidelse; at ogsaa Klageren faaer Appellationsret. — Jeg kommer dernæst til Spørgsmaalet om Valgcandidaterne, som omhandles i § 30. I denne Paragraph ligger Afgjørelsen af et meget praktisk Spørgsmaal, som ofte er blevet opkastet, men som neppe nogensinde har fundet tilstrækkelig Besvarelse. Det er det Spørgsmaal, om man kan nægte en Valgcandidat Afgang til at blive valgt, naar han paa Valgdagen ikke har alle sine Stillere med. Der staaer her i Lovforslaget, at Den, der anbefaler Candidaten, kun kan fritages for personligt Møde, naar Valgbestyrelsen erkjender, at han har Forsalb. Naar nu f. Ex. en Candidat har 2 Stillere, og den ene bliver borte, uden at der er oplyst Forsalb, saa er Spørgsmaalet, om en Valgbestyrelse i saa Fald kan nægte Candidaten at stille sig. Det var dette, jeg ønskede afgjort ved en yderligere og mere tydelig Bestemmelse i Valgloven. Hvad Raaringen angaaer, da synes der for det Tilfælde, at kun een Candidat har stillet sig, at han skal anses for valgt, naar Flere end Halvdelen af de Stemmende ere for ham. Denne Bestemmelse kan have sin Rigtighed, og jeg har ikke Noget imod den; men jeg vil dog bringe frem, om ikke Bestemmelsen i Valgloven af 1848 med Hensyn til, hvilket Antal Vælgere der ogsaa for dette Tilfælde kan forlange navnlig Afstemning, fortjente at gjenoptages. Det kan dog ikke nægtes, at ved et saadant Tilfælde, hvor der kun er een Candidat, kan Valgbestyrelsen tage fejl ved at bedømme Raaringen. Stemmerne i Valgbestyrelsen kunne være omtrent lige, eller maastee kan endogsaa Formandens Stemme gjøre Udslaget, og saa siger jeg, at i saadanne Tilfælde skal man ikke affære Vælgerne Afgang til at faae at vide, hvorledes Stemningen virkelig er iblandt dem. Jeg vil derfor være stemt for at optage en Bestemmelse om, at et vist Antal Vælgere